

ПРАВОВОУЧЕНІЕ.

Макаръ и вѣскога сме дѣлжнн да показваме благодѣаніа кз мѣ ближнн-ты, обаче най много трѣбе въ дни-ты праздничны; спорѣдъ това, че тѣи сѣ оставени (нарѣдени), за да сѣ възпоминавать въ тѣхъ великы-ты свѣтѣа, что сѣ намирать въ благодатнѣ-тѣ цркви, и оше да отдаваме благодареніа та си Богу за ади нисчѣтны ты мѣ кз намъ повсѣдневы благодѣаніа; Слѣдовательно и самата ни совѣсть ны обврѣзва, да подражаваме на Божіе-то милосердіе, за да благодѣтелствуваме и мы ближнн-ты.

ЕВАНГЕЛІЕ

НА ДВАДЕСАТЬ ОСИМЪ НЕДѢЛЪ.

Лѣки гл. 14, ст. 16—24. зач. 76.

Съдържаніе. Исусъ Христоуъ уподобява небесно-то царство на вечерю.

ВЫКАНІЕ-ТО НА ТЪЖЪ ВЕЧЕРЮ.

1. Члвѣкъ иѣкій сотвори вечерю велію (а), и звѣ многи. ст. 16.

2. И поглѣ рака своего въ годъ вечерн, реци званнымъ (б): грядѣте, ѣкѣ оуѣже готѣва сѣть всѣа. ст. 17.

ОТРИЧАТЕА ЗВАННІИ-ТИ ОТЪ ВЕЧЕРЮ-ТЪ.

1. И начѣша въиѣтѣ ѡрицѣтисѣ вси. пѣрвыи рече ѣмѣ: сеадо къиѣхъ, и ѣмамъ иѣждаѣ иѣзѣти и вѣдѣти ѣ: молютисѣ, и мѣи мѣ ѡречѣна. ст. 18.